

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ตัดเจ้าของตัดตลอด

หนาวพอสสมควร เมื่อเช้านี้ดูเหมือนลง ๑๐ นะ เราดูปรอทเมื่อเช้าลง ๑๐ หนาว
ปี ๒๕๐๔ ลงถึงจุด ๕ นะ ยังอีก ๕ ลงถึงสุดเลย นี่ลงจุด ๕ ปี ๒๕๐๔ ต้นไม้เล็ก ๆ
น้อย ๆ ปลุกไว้ตายหมด ปี ๒๕๐๔ หรือ ๒๕๑๖ ลืมแล้ว

(หลวงตาท่านมองไปที่รูปบนปฏิทินเชิญชวนให้ปลุกป่า) ปลุกป่าปลุกต้นไม้
ปลุกอะไรให้ปลุกความประพัตินั้นไม่ว่า ความประพัตินั้นแล้วปลุกอะไรก็ไม่
เป็นท่าละ ต้นลำมันอยู่ที่เรา ปลุกความประพัตินของเราให้ดี ถ้าปลุกความประพัตินดี
แล้วปลุกต้นไม้ปลุกอะไรดีหมด ถ้าความประพัตินไม่ดีไม่ดีทั้งนั้นละ ให้ปลุกความ
ประพัติน

ทองคำได้ ๑๑,๘๙๑ กิโลแล้ว ดอลลาร์ได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ นี่ก็หามาอย่างนี้ละ
หามาเพื่อเข้าสู่คลังหลวง เราไม่ได้เอา หาเพื่อชาติบ้านเมืองทุกอย่าง หาเข้าร่วม ๆ
ทั้งนั้นละ ดอลลาร์ก็ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ ทองคำได้ ๑๑,๘๙๑ กิโล ทองคำก็ได้เยอะ

พ่อแม่ครูจารย์ท่านคงจะสงสาร เวลาหนาว ๆ เราไม่มีผ้าห่ม มีผ้าจีวร สังฆาฏิ
พับเท่านั้น หนาวขนาดไหนให้เท่านั้น ท่านเลยเอาผ้าห่มของท่านไป ผ้าท่านห่มอยู่ ถ้า
เป็นผ้าใหม่ ๆ ไม่อดอยู่ในวัด ก็เราไม่เอา เราตัดเราต่างหาก ท่านเลยเอาผ้าห่มตนเอง
ท่านห่มอยู่ทุกวัน พับเรียบร้อยแล้วไปบังสกุลไว้ที่นอนของเรา เราเดินไปเห็นแล้วเรา
เข้าไปดู โอ๊ย เป็นผ้าพ่อแม่ครูจารย์ที่เราเก็บเราพับตากอยู่ทุกวัน ท่านเอามาบังสกุลให้
เรา

คือเราไม่มีผ้าห่ม ไม่ให้มี ดัดอยู่อย่างนั้นตลอดนะ ตัดเจ้าของตัดตลอดเลย มี
ผ้าจีวรสังฆาฏิเท่านั้น ให้เท่านั้น ผ้าห่มไม่ให้มี หนาวขนาดไหนไม่ให้มี นอนไม่ได้ก็ไม่
ต้องนอนกัน ดัดอยู่ตลอด ท่านสงสารท่านเลยเอาผ้าห่มของท่านไปบังสกุลให้ที่นอน
ของเรา เราไปจับดูเป็นผ้าห่มของท่านเอง ท่านเอาผ้าห่มของท่านไปบังสกุลให้เรา เรา
เลยกราบผ้าห่มเสียก่อนแล้วค่อยเอามาห่ม นั้นจะได้ห่มผ้าห่ม นอกนั้นไม่ห่ม ไม่เอาผ้า
ห่มไม่เอา เอาเท่านั้นละสามผืน นอนไม่ได้ก็ไม่ต้องนอน ดัดกันอยู่อย่างนั้นตลอดนะ คือ
เอาจริง นี่ไม่ได้ทะเลาะแหละนะ ว่าอะไรเอาจริงเอาจัง

ท่านเลยเอาผ้าห่มไปบังสกุลให้ เราก็อห่มนะละ ท่านเอาไปบังให้ห่ม ออกจากนั้น
แล้วไปเที่ยวแล้ววางไว้ที่นั่นไม่เอาไป เอาไว้กุฏิ เพราะเราไม่เคยใช้ผ้าห่ม ไม่เอา เอาผ้า
สามผืน หนาวขนาดไหนให้มันเท่านั้นละ คือตัดตลอด ไม่ตัดไม่ได้ก็เลส ทุกวันนี้มีแต่

เสริมมัน ผ้าเท่าไรก็ไม่พอ นี้อย่างนี้ไม่พอ แต่ก่อนไม่เอานะ ดัดอยู่ตลอด เดี่ยวนี้มีแต่
อนุโลมตาม อนุโลมเท่าไรก็ไม่พออย่างนั้นแหละ

ให้พรแล้วไปละ (ทองคำวันนี้ได้ ๑๗ บาท ๑๗ สตางค์ครึ่ง) ทองคำได้๑๗
บาท ๑๗ สตางค์ ทองคำได้เยอะ

พ่อแม่ครูจารย์ท่านเอาผ้าห่มไปบังสกุลให้เรา พ่อแม่ครูจารย์มัน เอาผ้าห่มของ
ท่านนะ ผ้าห่มอื่นๆ ไม่อด เต็มวัดแต่เราไม่เอา เราตัดเราต่างหาก ท่านเลยเอาผ้าห่ม
ท่านไปบังสกุลให้เรา ตกลงเราก็ห่ม ก็ของท่านจอมปราชญ์กับจอมโง่ ท่านปฏิบัติ
อย่างไรเราก็ต้องได้ทำตามนั้น ท่านเอาผ้าห่มของท่านเอง ท่านห่มอยู่ทุกวันท่านเอาไป
บังสกุลไว้ที่นอนเรา ท่านเห็นว่าเราไม่มีผ้าห่ม ผ้าห่มเต็มวัดแต่เราไม่เอา เราตัดเรา
ต่างหาก ที่นี้ท่านเลยเอาผ้าห่มของท่านไปบังสกุลให้เรา เราก็เลยห่ม ก็จอมปราชญ์ทำ
กับจอมโง่ จะทำอย่างไรเราก็ต้องทำตามจอมปราชญ์นะซิเราเลยเอา

ถ้ามันโผนไปท่านก็รังเอาไว้ ถ้าโผนไปท่านรังเอาไว้ๆ ท่านเป็นอย่างไรกับเรา
ท่านเห็นนิสัยผาดโผน ว่าอย่างไรมันเอาจริงเอาจริง ไม่มีผ้าห่มก็ไม่ห่ม เอาเท่านั้นๆ ท่าน
เลยเอาผ้าห่มของท่านไปบังสกุลให้ เราไม่ลืมนะ คือเราไม่เอาผ้าห่ม มีเต็มวัดไม่เอา
เอาผ้าเท่านั้นจิวรสังฆาฏิเท่านั้นให้เท่านั้นๆ ท่านเลยเอาผ้าห่มของท่านไป ท่านห่มทุก
วันๆ ไปบังสกุลให้เรา เราเลยเอาผ้าห่มห่ม เอาละไปละ

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ